

KIRILLI,
Moskva ja kogu Venemaa patriarhi
PAASALÄKITUS
ülemkarjastele, karjastele, diakonitele, munkadele, nunnadele
ning kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele

Ülipühitsetud ülemkarjased, aulised isad, auväärased mungad ja nunnad,
kallid vennad ja õed!

KRISTUS ON ÜLES TÕUSNUD!

Kõigeheldema Jumala armust oleme jõudnud valgusküllase paasaööni ning tunneme järjekordselt rõõmu Kristuse aulisest ülestõusmisest. Õnnitlen kogu südamest teid kõiki, mu kallid, selle suure tähtpäeva ja pühade püha puhul!

Peaaegu 2000 aastat eraldavad meid sellest sündmusest, mida me täna meenutame. Ometigi tähistab Kirik iga kord muutumatu sisemise värinaga Issanda ülestõusmist, andes taas ja taas tunnistust selle sündmuse erakorralisusest, mis leidis aset vana Jeruusalemma linnamüüride lähedal asuvas hauakoopas.

Jumala Poja kogu maine elutee: alates Tema imelisest lihassesaamisest kuni kannatuste ja hirmsa ristisurmani – on Looja selle tõe teokssaamine, mille Ta andis kunagi meie esivanematele. Jumal lubas saata maailma Selle, *Kes võtab enese peale meie haigused ja kannab meie valud* (Jes. 53: 4) ja *päästab oma inimesed nende pattudest* (Mt. 1: 21). Seda tõe kinnitas Issand palju kordi oma prohvetite läbi. Sellele tõe tõe jäi Ta kindlaks ka siis, kui valitud rahvas taganes lepingust ja astus oma Looja tahte vastu.

Kristuse ülestõusmisest on ilmutatud Jumala armastus kogu oma täiuses, sest lõpuks on allutatud surm – viimane piir, mis eraldas inimest tõelisest elu Allikast. Ning kuigi füüsiline surm eksisteerib ja surmab inimeste ihusid, ei ole tal võimust meie hingede üle, s.t ta ei saa meid ilma jätta igavesest elust suhtluses Jumalaga. Surm on maha tallatud – tema astel on välja rebitud (1Kor. 15: 55). Issand *viis vangiviidud vangidena kaasa* (Ef. 4: 8) ja tallas maha põrgu. *Jumala käes ei ole ükski asi võimatu* (Lk. 1: 37) – Ta on tõesti *üles tõusnud, nõnda nagu ta ütles* (Mt. 28: 6)!

Käesoleval aastal on maailma rahvastele osaks saanud erilised katsumused. Surmav tõbi on levinud kogu maailmas ning on jõudnud ka meie maadeni. Valitsused on võtnud kasutusele piiravad seadused, et hoida ära epideemia hüppeline kasv. Mõningates maades, kus tegutsevad Moskva Patriarhaadi kirikud, on peatatud avalike jumalateenistuste, sealhulgas ka pühade Liturgiatega teenimine. Ometigi ei ole meil, õigeusklikel kristlastel, sobilik muretseda või meelt heita neis rasketes oludes ning seda enam mitte sattuda paanikasse. Me oleme kutsutud selleks, et hoida oma sisemist rahu ja pidada meeles Päästja sõnu, mis Ta lausus enne oma lunastavaid kannatusi: „*Maailmas on teil ahastust, aga olge julged, Mina olen maailma ära võitnud!*“ (Joh. 16: 33).

Paasapühast sai inimkonna jaoks üleminek patu orjusest Taeva Kuningriigi vabadusse, *Jumala laste au vabadusse* (Ro. 8: 21). Ainult tänu Päästja ülestõusmisele omandame tõelise vabaduse, millest annab tunnistust paljukiidetud apostel Paulus, kes kutsub meid üles: *Püsige siis vabaduses, milleks Kristus teid on vabastanud* (Gal. 5: 1). Kui palju kordi oleme lugenud või kuulnud neid sõnu? Aga mõtisklegem siis nüüd nende üle: kas me ei ela täna nii, justkui polekski olnud Kristuse ülestõusmist? Kas me ei vaheta meile äkitselt avanenud igaviku rikkust lõputute sagimiste vastu, olles taas allutatud selle maailma tühisuse poolt, andes järele mööduvatele hirmudele ja unustades ära kõdumatud vaimsed rikkused ja kristlaste tõelise kutsumuse *teenida Teda pühaduses ja õiguses Tema ees kogu meie eluaja*. (Lk. 1: 75)?

Ometigi on *Jumala ja Isa silmis puhas ja laitmatu jumalateenistus* (Jak. 1: 27) justnimelt selles, et eeskuju põhjal, mis on meile jäetud Evangeeliumis Hea Karjase poolt, näidata üles oma suuremeelsust teineteise suhtes armastuses ja kannatlikkuses, aidata ja toetada teineteist katsumustes. Mitte mingid välised piirangud ei tohi lõhkuda meie ühtsust ega võtta meilt ära seda tõelist vaimulikku vabadust, mille me kõik oleme omandanud meie Issanda ja Päästja, Jeesus Kristuse tundmise läbi, Kes võitis surma ära ja andis meile võimaluse, et *meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi* (1Joh. 3: 1).

Üks süda ja üks hing (Ap.t. 4: 32) on kõigil Kiriku ustavatel lastel, sest eraldi võttes oleme me liikmed, aga koos – Kristuse Ihu ja *mitte miski ei või meid lahutada Jumala armastusest* (Ro. 8: 39). Seepärast need, kel täna ei ole objektiivsetel põhjustel võimalust tulla kirikusse, et siin palvetada, teadku, et neid meenutatakse kirikus ja nende eest palvetatakse. Usk annab meile jõudu elada ja Jumala abiga

ületada erinevad nõtrused ja katsumused, sealhulgas ka need, mis tulid meie ellu läbi ohtliku viiruse levimise.

Kutsun tuliselt üles teid kõiki, mu kallid, rohkendama oma ühiseid palveid, et Issand annaks meile, vaatamata kõigile raskustele, jääda Kiriku armurikka liturgilise elu osalisteks, et püha Euharistia sakrament toimuks ja et uskjad saaksid täie julgusega astuda tõelise Elu Allika juurde – osa saades pühadest Kristuse Andidest, et haiged saaksid terveks ning terved oleksid kaitstud ohtliku nakkuse eest.

Usume, et Ülestõusnud Päästja ei jäta meid maha ja saadab meile püsivust ja mehisust kindlaks usus seismiseks ja oma elutee käimiseks igavese elu suunas.

Kogu südamest õnnitlen teid kõiki, mu kallid vennad ja õed, helge Paasapäeva puhul ning kutsun üles lakkamatult ilmutama Päästja tõeliste õpilaste kuju, andes head eeskuju ümbritsevatele inimestele ning kuulutades Selle täiuslikkust, *Kes teid on kutsunud pimedusest oma imelisse valgusse* (1Pe. 2: 9), et me kogu oma eluaja jooksul annaksime oma tegudega tunnistust paasatervituse sõnade jõust ja tõest, kui lausume:

Kristus on tõesti üles tõusnud!

KIRILL

Moskva ja kogu Venemaa patriarh

Kristuse Paasa 2020